

چرا در روایات بزرگان دین، چشم را پیامبر دل، نامیده اند / هرگونه نگاه بی جا، ظلم و تعدی در حق اوست

آیت الله جوادی آملی در کتاب «حق و تکلیف در اسلام» می گوید: چشم را پیامبر دل نامیدند که فرمان او می برد و هرگونه نگاه بی جا، ظلم و تعدی در حق اوست و آن را تیر زهرآگین از تیرهای شیطان دانسته اند که با نگاه حرام، تیر آن به جان انسان اصابت می کند.

آیت الله جوادی آملی در کتاب «حق و تکلیف در اسلام» می گوید: چشم را پیامبر دل نامیدند که فرمان او می برد و هرگونه نگاه بی جا، ظلم و تعدی در حق اوست و آن را تیر زهرآگین از تیرهای شیطان دانسته اند که با نگاه حرام، تیر آن به جان انسان اصابت می کند.

به گزارش خبرگزاری مهر، آیت الله العظمی جوادی آملی در کتاب «حق و تکلیف در اسلام» صفحه 304 می نویسد: پوشاندن چشم از نگاه حرام و نگرستن به آنچه را که خدا امر فرموده، از حقوق چشم به شمار می آید. چشم را پیامبر دل نامیدند که فرمان او می برد و هرگونه نگاه بیجا، ظلم و تعدی در حق اوست و آن را تیر زهرآگین از تیرهای شیطان دانسته اند که با نگاه حرام، تیر آن به جان انسان اصابت می کند.

خداوند چشم را در انسان قرارداد تا حقایق هستی را مشاهده نموده و به عظمت خالق پی برد؛ نه اینکه هر چه در مقابلش افتاد بنگرد و دل را تحریک کند. بسیاری از اضطرابات قلب به واسطه نگاههای آلوده و حرام است. زمانی که نگاه پاک باشد دل روشن می شود، ولی زمانی که چشم آلوده به گناه شد، لغزش دل بر صاحبش آشکار می گردد و زمانی که حق بصر ادا شود، شخص اهل بصیرت می شود و حق آن را امام سجاد(ع) در راستای آیه کریمه سوره نور تفسیر می فرماید که: «حق البصر أن تغضه عما لا یحلُّ لك و تعتبر بالنظر به»؛ حق بینایی آن است که آن را پوشانی از آنچه دیدن آن حرام است و با دیده عبرت انگیز به حوادث بنگری.